

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 226/05-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. septembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť T. I., bytom Ž., ktorou namietal porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Nc 14/92, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. I. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. augusta 2005 doručená sťažnosť T. I. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Nc 14/92.

Sťažovateľ uviedol, že 28. februára 1992 podal v mene matky okresnému súdu „*podnet na súdne vymáhanie neoprávnene stiahnutého dôchodku jeho matky*“ proti vtedajšej Slovenskej správe sociálneho zabezpečenia Bratislava (ďalej len „žalovaná“). Ako uvádza sťažovateľ, žalovaná „*zadržanú čiastku dôchodku vyplatila dňa 14. 4. 1992, (...) avšak dodnes mi nezaplatila nároky na zaplatenie nákladov, ktoré mi vznikli v súvislosti s jeho vymáhaním prostredníctvom súdu*“. Okresný súd 28. januára 1997 konanie o návrhu zastavil v zmysle § 43 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Proti tomuto rozhodnutiu okresného súdu sa sťažovateľ odvolal. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) ako odvolací súd 22. apríla 1997 zrušil uznesenie prvostupňového súdu a uložil mu povinnosť odstrániť vady návrhu na začatie konania a v prípade odstránenia väd návrhu vo veci konať a rozhodnúť. Okresný súd opakovanými výzvami vyzýval sťažovateľa na odstránenie väd návrhu (predloženie splnomocnenia na podanie návrhu a na zastupovanie matky v súdnom konaní). Podaním doručeným okresnému súdu 21. mája 2003 sťažovateľ oznámil súdu, že pôvodné podanie takéto splnomocnenie obsahovalo a že matka 25. februára 2000 zomrela. Preto okresný súd 25. februára 2005 konanie z dôvodu neodstránenia väd (nepredloženia splnomocnenia ako jednej z procesných podmienok konania) v zmysle § 104 ods. 2 druhej vety OSP zastavil. Proti tomuto rozhodnutiu prvostupňovému súdu sťažovateľ 14. marca 2005 podal odvolanie. Krajský súd o odvolaní sťažovateľa ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nerozhodol.

Sťažovateľ poukazuje na to, že ide o „*jednoduchú a dokladmi podloženú právnu vec*“, v ktorej okresný súd doteraz nerozhodol. Ďalej namietal, že „*dĺžka konania v takej jednoduchej právnej veci je neprimeraná, a tým sú hrubo a dlhoročne poškodzované moje práva vyplývajúce z čl. 46 Ústavy SR a z medzinárodných záväzkov SR*“. Preto sa sťažovateľ obrátil na ústavný súd a žiadal „*odškodné*“ v sume 100 000 Sk.

Po oboznámení sa so sťažnosťou sťažovateľa ústavný súd zistil, že nespĺňa podstatné náležitosti ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 ods. 1 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Sťažnosť predovšetkým neobsahovala presné označenie základných

práv a slobôd, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, a nebol v nej uvedený návrh rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha, vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci.

Sťažovateľ taktiež nepreukázal aktívnu vecnú legitimáciu na podanie sťažnosti, a keďže okrem iného namietal aj neprimeranosť dĺžky konania, nepredložil ani dôkaz o tom, že podal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní predsedovi prvostupňového súdu v súlade so zákonom Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov platného do 31. marca 2005, resp. po 1. apríli 2005 podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Okrem toho k sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom.

Vzhľadom na to ústavný súd 19. augusta 2005 vyzval sťažovateľa na doplnenie jeho sťažnosti a na odstránenie jej nedostatkov a zároveň ho podrobne poučil, ako má ďalej postupovať. V uvedenej výzve bol sťažovateľ taktiež upozornený, že ak svoju sťažnosť nedoplní a neodstráni jej nedostatky v určenej lehote, ústavný súd ju môže po predbežnom prerokovaní odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu, ktorá mu bola doručená 25. augusta 2005, v určenej pätnásťdňovej lehote nereagoval.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Keďže sťažnosť sťažovateľa nespĺňala požadované základné náležitosti a sťažovateľ ju ani napriek písomnej výzve nedoplnil, ústavný súd sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. septembra 2005